

Izbija vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Tisk tiskarne „Edinost“, vpisane zadruge z omejenim poročtvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57. Naročnina znaša: Za celo leto K 31-20 Za pol leta 15-60 Za tri mesece 7-80 za nedeljsko izdajo za celo leto 3-60 za pol leta 3-60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 8 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtnice, zalivale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin.

Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev. Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“ — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnehranični račun št. 841.652.

Avstrijsko uradno poročilo.

DUNAJ, 13. (Kor.) Uradno se razglša: 13. aprila 1917.

Vzhodno in jugovzhodno bojišče. — Nič važnega poročati. Italijansko bojišče. — Topovski boj na kraški planoti in v vipavski dolini se ob dobrem razgledu trajno nadaljuje.

Naměstnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 13. (Kor.) Veliki glavni stan, 13. aprila 1917.

Zapadno bojišče. — Armada prestolonaslednika Rupprehta: Na severnem krilu bojišča pri Arrasu so bili prvotni uspehi močnih angleških napadov na Angres in Givency in Gohelle z našim protinapadom uničeni. Sovražne divizije, ki so dvakrat napadle ob cesti Arras-Gavrelle do Scarpe, so bile izgubonosno odbite. Jugovzhodno Arrasa se je izjalovilo več napadov, tudi konjeniških. Ob cestah, ki vodijo iz Peronna v Cambrai in le Catelet, so bili manjši boji pri Gouzeaucourtu in Hargicourtu. Živahno obstrreljevanje St. Quentin in južnih sosednjih črt se je nadaljevalo tudi večeraj. Priljubljeni je namreč francoske napade, ki so bili izvršeni danes zjutraj na obeh bregovih Somme, a so se izjalovili. — Armada nemškega prestolonaslednika: Srditi opovski boj ob Aisni in v zapadni Šampanji se nadaljuje z menjajočo se silo. Na več krajih tipajoči izvidni oddelki so bili odbiti. Pri tem smo ujeli 100 Francozo.

— Armada vojvode Albrehta Vrtemberskega: Položaj je neizpremenjen. Na vzhodnem in na macedonski fronti nobenih posebnih dogodkov.

Na zapadu je izgubil sovražnik 13. na vzhodu 2 letal.

Prvi generalni kvartirni mojster: pl. Ludendorff.

Bolgarsko uradno poročilo.

SOPLJA, 12. (Kor.) Generalni štab poroča: Macedonska fronta: Med Ohridskim in Prespanskim jezerom streljanje straz s puškami in strojnicami. V kolenu Černe hud topovski ogenj v presledkih. Severozapadno Dojranskega jezera in v nižini Sereca so poizkušali angleški oddelki prodirati proti Köprü, a so bili pogumni nazaj. — Romunska fronta: Pri Tulceji in Isaceji posamični topovski strelji.

Turško uradno poročilo. CARIGRAD, 12. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Fronta v Iraku: Severno Dijeale smo tudi večeraj iznova napadli sovražno konjeniško divizijo in jo vrzli dalje nazaj, čeprav je dobila eno brigado ojačenja. — Kavkaška fronta: Južno Vanskega jezera so naše patrulje, podpirane od strojnih pušk, pregnale pol sotnije močni sovražni oddelki. Na levem krilu odseka se je sovražni izvidni napad ponesečil. — Na ostalih frontah nič novega.

O bojih na zapadu. BEROLIN, 12. (Kor.) Wolffov urad poroča: Tudi tretji dan bitke pri Arrasu se angleški predor ni posrečil. Potem ko so se nemške črte elastično vpoignile in so bili Angleži prisiljeni, da prelože nakopičene topovske mase, ki so jim omogočile začetni uspeh 9. t. m., se zamore smatrati sedaj položaj kot izenačen. Oba nasprotnika sta v teži borbi, ki se je razvila na posameznih toriščih v srđito bitko. Kljub zastavitvi celih mas tankov in konjenice so Angleži, ki se niso strašili niti največjih žrtev, da bi izvojevali odločilen uspeh, priborili komaj imenovanj vredne uspehe. Imeli so povsod izgube. Angleški tanki, ki so posegali v boj, so bili večidel kmalu odpravljani. Tri četrtine oklopnih vozov je bilo uničenih. Med Soissonsom in Šampanjo divja izredno huda topovska bitka. V ozemlju Braonella so Francozi ob

preteku štirinajstih dni zaprosil za roko gospodično Avrore Fouquierjeve in je tudi bil uslišan. Nevesta je bila hči kapitana lahke konjice, kateremu je bilo veliko na tem, da si zagotovi zeta, ki je bil šicer starejši kot on sam, tola zato pa tudi milijonar.

Ko je Brichet povedal svojemu zvestemu Colardu, da se namerava vnovič poročiti, je čutil, da se mora nekako opravičiti.

— Glej, ljubi moj Colard, čutil sem se tako osamljen na svetu, — je dejal žalostno, hoteč tako vzbuditi sočutje svojega starega služabnika.

— Osamljen! — je vzkliknil Colard, — in svojo hčer . . . ali ste jo čisto pozabil?

— O ne, kajti s tem, da se poročim z mlado ženo, se ravno žrtvujem za svojo hčer. Ker boste ob skupaj enake starosti, se boste kmalu ljubili kot pravi sestri.

Colard je trdno, a obenem žalostno po-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

vlade takoj odpovedo vsem osvojitvam in izpremene svoje pogodbe. Mi moramo delovati v tem svetu, ker je naš cilj konec vojne.

Baltiško brodovje proti delavskim in vojaškim zastopnikom.

PETROGRAD, 11. (Kor.) Svetovalstvo delegatov Baltičkega brodovja je poslalo delegatov delavskega in vojaškega odseka izjavo, v kateri graja delavce, ki vztrajajo pri neizpolnitvi zahtevah in osemurnem delavniku in zahteva, da naj se v vseh tovarnah in delavnicah napno vse sile. V svrhu izvedbe teh sklepov stavlja na razpolago svojo službo.

Dozdevni sestanek ruskih in nemških socialistov.

PETROGRAD, 13. (Kor.) Povodom kopenhagenskega poročila, da bodo ruski in nemški socialisti imeli sestanek v Kopenhagnu, je poslaloč odesk svet delavskih in vojaških zastopnikov, ki vsebuje delegate vseh socialističnih strank, pooblastil petrograjsko brzojavno agencijo, da sporoči, da eksekutivni odbor sveta in vodilni organi socialističnih strank nimajo niti pojma o kakih takih konferenci.

Sestanek francoskega in angleškega ministrskega predsednika.

PARIZ, 12. (Kor.) Agence Havas poroča: Ministrska predsednika Ribot in Lloyd George sta prispela v Folkestone, kjer sta imela konferenco. Francoski vojni minister Painleve je prispel v ponedeljek v London, kjer je konferiral z Lloydom George, s katerim se je naslednjega dne sestel vnovič. Minister je konferiral z ministrom lordom Derbyem in Carsonom in generalom Robertsonom, pri čemer je bilo vnovič konstatirano popolno soglasje glede načrtov obeh vlad o vojaških operacijah na vseh frontah. O priliki povratka je vojni minister Painleve posetil v Calaisu belgijskega kralja.

NOVI VOJNI MINISTER.

DUNAJ, 13. (Kor.) Cesar je imenoval generala pehote, Rudolfa Stöger-Steiner pl. Steinetten, za skupnega vojnega ministra.

General pehote Rudolf Stöger-Steiner je bil rojen leta 1861 v Perneggu na Štajerskem; dovršil je kadetnico v Liebenau in postal l. 1880 poročnik in lovskem batalionu št. 9. L. 1910 je bil imenovan za poveljnika armadne strelske šole. Ko se je pričela vojna, je odšel fml. Stöger na bojišče s 4. pehotno divizijo. Pri zmagovitem prodiranju na južnem Poljskem začetkom vojne je imel velike zasluge. Kmalu po vojni napovedi Italije je dobil en armadni zbor soške armade. Italijani so v mnogih bitkah zamaš naskakovali njegove postojanke.

Cesarska dvojica odpotovala v Budimpešto.

DUNAJ, 13. (Kor.) Cesar in cesarica sta se podala ob 8'30 dopoldne s posebnim dvornim vlakom v Budimpešto.

BUDIMPEŠTA, 13. (Kor.) Vlak cesarske dvojice je točno ob 2 popoldne dospel na kolodvor. Prvi je izstopil iz salonskega voza cesar, ki je pomagal pri tem cesarici. Nato sta se podala oba v dvorno ekvipažo in se odpeljala ob navdušenih vzklikih velikega števila občinstva v dvorni grad.

BUDIMPEŠTA, 13. (Kor.) Ministrski predsednik grof Tisza je stopil v Požunu v dvorni vlak in bil sprejet na potu od cesarja v privatni avdijenci.

Inteligenca in narod. I. »Hrvatska Njiva« je priobčila nastopni članek:

Razdobje borbe in tekme s sredstvi materialne sile kulminira v sodobnem navskrajnjem nasprotnih si narodnih in državnih moči. Človečanstvo išče z vojno novo orijentacijo, ustvarja z orožjem v roki nove podlage in predpogoje narodnemu in družabnemu razvoju. Na novih podlagah se razvname potem kulturno tekmovanje

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom prvih šest tednov novega za-

gledal svojega gospođa, toda odgovoril mu ni niti besedice. Spoštovanje do gospodarja mu pač ni dalo, da bi ugovarjal. Tedaj je spomin na njegovo pokojno ženo tudi že tako zelo izginil Brichetu, da je celo opustil rento, ki bi jo bil moral poslati čevljarju Pigeotu, svojemu nevidnemu tastu. Pigeot: se je to pač zdelo popolnoma upravičeno, kajti njegov zet odtlej ni več čul o njem.

— Je pač umrl, — si je mislil Brichet. Mesec nato je bila poroka, in Viktor Brichet je tako dal svoji osemnajstletni hčerki Pavlini mačeho, ki še ni četrtila svojega dvajsetega leta.

Druga soproga bivšega odvjetnika ni imela tako preprostega okusa, kot prva, in zato so prostori v palači na Bethunskem nabrežju prav kmalu oživel s hrupom in šumom veselih prireditev, h katerim je prihajal ves svet, da bi občudoval lepoto mlade gospe.

Tekom

